

L'ESCOLA ENCANTADA

Una vegada, no fa molt de temps, quatre amics de l'escola Joan XXIII, van començar a sospitar alguna cosa, a l'escola passaven coses estranyes, els professors anaven desapareixent.

Cada dia a l'hora del pati quedaven i xerraven tota la mitja hora sobre el cas.

- I si quedem en sortir d'escola? -va proposar un.
- Molt bona idea! Podem fer una quedada a la cafeteria del barri – va dir un altre.

I així ho van fer, en sortir d'escola van desfil·lar cap a la cafeteria, i van estar hores i hores allà asseguts, parlant i opinant sobre el tema. Al final van decidir investigar. A l'endemà els professors tenien reunió i era un bon moment per espiar-los.

Tal i com havien proposat el dia d'abans, els nens, a l'hora del pati van pujar al pis de dalt, on hi havia l'aula dels professors, i van posar l'orella per escoltar el que deien.

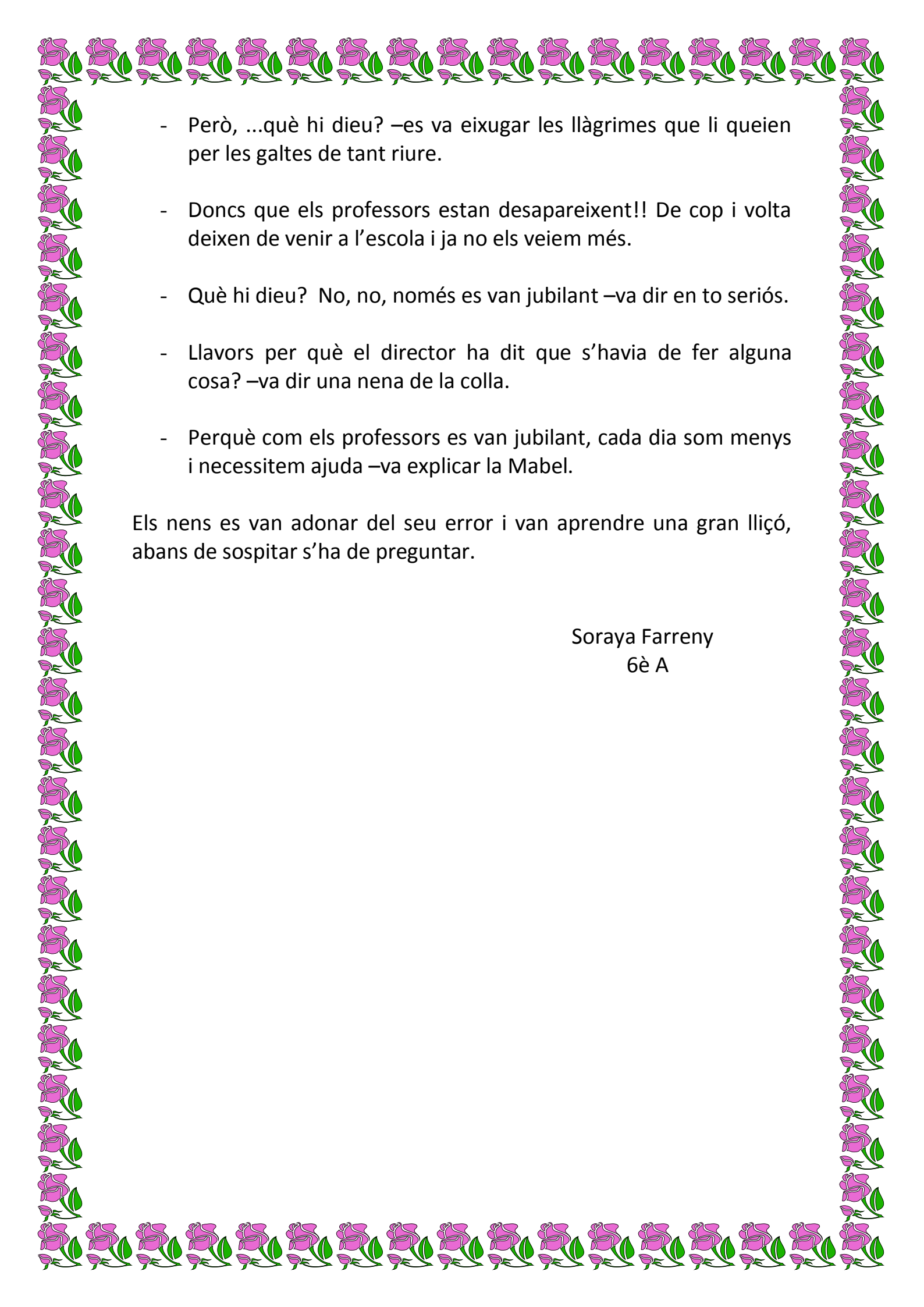
- Això no pot ser, hem de fer alguna cosa –van sentir els nens, que deia el director.

O sigui que hi passava alguna. Els quatre amics tindrien feina. En aquell precís moment es va obrir la porta i, la seva tutora, la Mabel, els va enxampar. En veure-la es van quedar plantats.

- Què carai hi feu aquí? –va dir la Mabel enfadada posant-se la mà al front.

Els nens no sabien que dir i al final li van explicar la veritat, però sense massa detall,

La mestra en sentir-los es va posar a riure.

-
- Però, ...què hi dieu? –es va eixugar les llàgrimes que li queien per les galtes de tant riure.
 - Doncs que els professors estan desapareixent!! De cop i volta deixen de venir a l'escola i ja no els veiem més.
 - Què hi dieu? No, no, només es van jubillant –va dir en to seriós.
 - Llavors per què el director ha dit que s'havia de fer alguna cosa? –va dir una nena de la colla.
 - Perquè com els professors es van jubillant, cada dia som menys i necessitem ajuda –va explicar la Mabel.

Els nens es van adonar del seu error i van aprendre una gran lliçó, abans de sospitar s'ha de preguntar.

Soraya Farreny
6è A